

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ.

Ἁγία Πόλις Ἱερουσαλήμ, 24-5 / 6-6-2012.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

«Φωτίζου, φωτίζου Ἱερουσαλήμ· ἦκει γάρ σου τό φῶς καί ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν ... ἐπὶ δέ σέ φανήσεται Κύριος, καί ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καί πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καί ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου», (Ἠσ. 60, 1-3) ἀναφωνεῖ ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας.

Μέ τοῦτο τό φῶς τοῦ Κυρίου, δηλονότι τοῦ σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐπορεύθησαν οἱ σήμερον τιμώμενοι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μας Ἅγιοι, ἔνδοξοι, μεγάλοι, θεόστεπτοι καί ἱσαπόστολοι βασιλεῖς Κωνσταντῖνος καί Ἑλένη.

Μέ τή λαμπρότητα δέ τοῦ φωτός τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ἐφωτίσθησαν τά ἔθνη τῆς Ρωμιοσύνης. «Πρῶτος γάρ βασιλεύς Χριστιανῶν, λέγει ὁ ὑμνωδός, παρά τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνε, τό σκῆπτρον ἔλαβες· σύ γάρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τό σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καί τά ἔθνη, ὅσα καθυπέταξας τοῖς Ρωμαίων ποσὶν ἐφώτισας, ὅπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τόν ζωοποιόν Σταυρόν μάκαρ, δι' οὗ καί προσήχθης τῷ Θεῷ».

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος δέν ἐγένετο νέος Δαβίδ μόνον, τῷ θείῳ πνεύματι χρισθεὶς ἱερέυς καί βασιλεύς, ἀλλὰ καί νέος Παῦλος, τήν κλῆσιν δεξάμενος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, θεασάμενος τόν τύπον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ἐν οὐρανῷ. Ἐπὶ πλέον δέ γενόμενος δοχεῖον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος, σύν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἑλένῃ, συνήρμωσε τήν τῶν ἐθνῶν πανσπερμίαν ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ Αὐτοκρατορίᾳ εἰς τήν ἐνότητα τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως.

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων μετὰ τοῦ χριστεπωνύμου αὐτῆς πληρώματος καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος χρεωστικῶς καί ὀφειλετικῶς τελοῦμεν τήν μνήμην τῶν Ἀγίων ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης καί τοῦτο, διότι οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἱσαπόστολοι ἀνεδείχθησαν οἱ προστάται τῶν ἀναντιρρήτων μαρτυρίων τῆς πίστεώς μας, τουτέστιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, πολλῶ δέ ἄλλον ἀνεδείχθησαν οἱ ἰδρυταί τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων, δηλονότι τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν, ἡ ὁποία εὐγνωμόνως καί κατ' ἀξίαν εὐφήμως γεραίρει τούς ἱσοτίμους τῶν Ἀποστόλων Κωνσταντῖνον σύν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἑλένῃ, κραυγάζουσα μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ καί λέγουσα: «Ὦντως, μακαρία ἡ γαστήρ καί ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σέ βαστάσασα, μέγα, κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρά, Κωνσταντῖνε θεόστεπτε, Ρωμαίων Ὁρθοδόξων ἡ δόξα, πιστῶν τό στήριγμα καί τῶν Ἀγίων Τόπων ὁ ὑπέρμαχος, μή διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν».

Ἔτη πολλά.

Ὁ Ἱεροσολύμων

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄